

med de reelle Privilegier, idet det anføres, at de høje Priser, til hvilke disse Privilegier sælges, og som ikke staa i passende Forhold til Salgsgegenstanden og saaledes kun kunne være opnaaede ved, at der er drevet en usund Speculation med Apotekersalgene, medføre, at Apotek-Køberne, der have købt for dyrt, ledes ind paa Afveje, der frembyde Fare for en god og heldig Ordning af Apotekervæsenet. For at komme ud af Vanskeligheden ved at skaffe sig og Familie Udkommet samtidsigt med, at de skulle forrente og afdrage de høje Salgssummer, ville Køberne nemlig ofte se sig nødsagede til at spare paa Antallet af og Lønningerne til deres Medhjælpere saa vel som paa Udgifterne til Vareindløbene, ligesom de ogsaa for at skaffe Forretningen Fremgang kunne blive fristede ind paa Arkanahandel og bekostelig Reklamering. Det første maa antages at gaa ud over Publikum, der vil blive slet ekspederet og faa leveret daarligere Varer, det sidste er i sig selv uheldigt og derhos demoraliserende for Apotekeren.

Ved de for Apotek-Køberne opstaaede økonomiske Vanskeligheder forsejles derhos efter vor Mening hele Tanken med Bevillingssystemet; ti hvad hjælper det, at man ved kun at give Afgang til Apotekernæring for dem, der forsynes med Bevilling hertil, tilsigter at danne en Besyttelse for Apotekerne og skabe en betrygget Stilling for disse, naar de Paagældende dog ikke kunne leve, fordi de ved at have købt for dyrt, ere komne til at sidde i tryllede økonomiske Forhold?

Endelig maa vi ogsaa fremhæve, at Hensynet til de af de høje Priser for Køberne opstaaede Vanskeligheder medfører en Fare for — og vistnok i Tilfælde har bevirket —, at der ikke i saa stort Omfang, som det for Befolkningens Skyld kunde anses ønskeligt, meddeles Tilladelse til Anlæg af nye Apoteker, medens dette dog aabenbart er i Strid med, hvad der efter det ovenanførte maa være Hovedhensynet for enhver Ordning af Apotekervæsenet.

De Ulemper, som saaledes paa Grund af Prisstigningen efter vor Mening ere forbundne med Systemet med de salgbare Bevillinger, har man nu ganske vist tænkt at kunne afhjælpe ogsaa paa anden Maade end just ved en Ophævelse af selve Systemet; men de Uvisninger, der i saa Henseende ere fremkomne, kunne vi ikke anse for fyldestgørende.

Naar det saaledes er blevet tilraadet at trykke Prisen paa de reelle Apoteker ned ved i stort Omfang at give Bevillinger til Anlæg af nye personlige Apoteker i Nærheden af de reelle Apoteker, og naar saadant endogsaa virkelig er bragt til Udførelse andetsteds, da synes det klart, at dette maa være et meget farligt Middel, idet der derved stables en usund og i mange Henseender uheldig Konkurrence, ligesom det selvsølgelig ikke altid er givet, at der virkelig er Træng til saadanne nye Apoteker, og man altsaa herved muligens kun vil opnaa, at saavel de nye Apotekere som Indehaveren af det reelle Apotek komme til at sidde daarligt i det.

At ned sætte Medicinaltaksten, som det ogsaa fra visse Sider er blevet foreslaaet, maa ogsaa anses utilraadeligt; ti da Taksten nødvendigvis maa være sælles for alle Apoteker, vil en Nedsættelse af denne jo ogsaa ramme de ustyrbige; navnlig for de mindre Apoteker, som ofte allerede nu kunne have Vanskelighed ved at bestaa, vilde det formentlig i mange Tilfælde være ganske skæbnesvangert at ned sætte Taksten.